

I. Průběh pátrání:

1) Colorado-Mansfeldská část – návštěva Švábína, kde má sídlo Lesní a rybníční správa jeho knížecí vilnosti. Pan Myslivec, ředitel Správy lesů a vod knížecích, byl z mé zprávy o Xebeniwaldu úplně paf?, a tak oslovil kolegu geodeta z Pardubic. Ten hrabaje se ve starých lesáckých mapách, vystrachal jiné názvy lokality a došel k jedinému názvu – Hřebeny. I stanovil domněnku, že jde o zkomoleninu tohoto výrazu ve tvarech: Hřebeny-Hebeny-Chebeny-Xebeny.

2) Zemánkovská část - hledání výrazu Xébé, jehož použití v češtině mi má paměť stále vracela a vnucovala. Po dlouhém tápání ji nacházím u několika národních probuditelů či třestitelů 19. století v básních s antickými odkazy, a to ve významových odkazech k řecké bohyni Hebé (řecká bohyně věčného mládí), tedy psáno v dotčených textech Xébé. Přesto mi unikal důvod této proměny z „H“ v „X“. Oslovil jsem tedy povolaného.

3) Flaišmanovská část – oslovil jsem lingvistu Jiřího Flaišmana ze Bzové. Moc si s tím rady nevěděl, přesto výrazně pomohl, neboť oslovil „hlavu zvláště povolanou“, pana Harvalíka (známého jazykozpytce a onomastika). Ten zajíždí ke své mamince do Drozdova, a tak byl do věci místně zainteresován.

4) Harvalíkovská část – pan profesor vsutku nelenil a prošel onomastické příručky, kde nic nenašel. Napadlo ho projít Tereziňský katastr, kde také nic nenašel (pozemky odkazovaly pouze na vlastníka) a obce, např. sousední Lischnauerwald (od Líšné). Dále pan profesor prošel staré mapy a zjistil, že Xebeniwald se vyskytuje v nich dvakrát, a to ve třicátých letech 19. století a v sedmdesátých letech století téhož. Ve století dvacátém století se na mapách vyskytuje název Hřebeny (60. - 80. léta). Dále pak sdělil panu Flaišmanovi, že vedoucí onomastického oddělení pan Šmilauer prováděl onomastický průzkum československého území prostřednictvím „obecních agentů“, kteří dodali do oddělení různě kvalitní zprávy. Ve Bzové se stal jazykozpytným špiónem pan František Sekyrka ze Bzové čp. 6, který se v padesátých letech jako komunista angažoval proti bzovským sedlákům. Ve zpravodajství byl pečlivý a skoro unikátní. Vytvořil dokonce ruční mapu okolí obce s místními názvy. Figuruje tam i samota „V hřebenech“. Pan profesor přislíbil její ofocení a předání panu Flaišmanovi a pak by došlo ke společné badatelské schůzce. Závěr pana profesora byl tento: „Xebeniwald vzniklo přepisem českého slova Hřebeny německými kartografy.“

5) Zemánkovsko-Lobkowiczská část – při telefonickém rozhovoru Maziho s panem Flaišmanem vyslechla paní „LL“ (Lucie Lobkowiczová) celý případ a letmo poznamenala, že v řečtině se „X“ vyslovuje jako „CH“. Skutečně a můžeme srovnat i s přepisem písmen v azbuce, a to písmena „X“ jako čtené „CH“. Z toho Mazino vyvodil stávající závěr: „Němečtí vojenští kartografové, kteří tvořili mapy, se špatně orientovali v českých názvech. Poněvadž většina z nich prošla klasickým vzděláním, tedy i latinou a řečtinou, obešli původní název „Hřebeny“ (který nedokázali vyslovit) a jehož výslovnost jim zněla jako Hebeny či Chebeny, zapsali pod vlivem řečtiny a zvuku jako ... XEBENIWALD.“

II. P.S. Doufám, že naše bádání pokračuje v nekonečnosti prostoru a času - Zdař Bohovy.